

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. M. J. B. a soudců JUDr. M. V. a JUDr. J. D. ve věci

žalobce: **P. K.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D., advokátkou,
sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

1. **Honební společenstvo Žiželice u Žatce**, IČO: 06936610,
sídlem Žiželice 7, 438 01 Žiželice,
2. **Ing. T. F.**, narozen „X“,
bytem „X“,
3. **P. M.**, narozen „X“,
bytem „X“,
4. **M. Š.**, narozen „X“,
bytem „X“,
5. **Město Žatec**, IČO: 00265781,
sídlem náměstí Svobody 1, 438 24 Žatec,
6. **S. H.**, narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena obecným zmocněncem R. H.,
bytem „X“,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2018, č. j. 3908/ZPZ/2018-3, ve znění
opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019, č. j. 3908/ZPZ/2018-4,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 12. 2018, č. j. 3908/ZPZ/2018-3, ve znění opravného rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 10. 1. 2019, č. j. 3908/ZPZ/2018-4, a rozhodnutí Městského úřadu Žatec ze dne 17. 9. 2018, č. j. MUZA 30504/2018, **se pro nezákonnost zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 977,55 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2018, č. j. 3908/ZPZ/2018-3, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žatec (dále jen „městský úřad“) ze dne 17. 9. 2018, č. j. MUZA 30504/2018, kterým byla uznána společenstevní honitba Žiželice u Žatce, jejímž držitelem je Honební společenstvo Žiželice u Žatce, IČO: 06936610. Po vydání napadeného rozhodnutí žalovaný opravným rozhodnutím ze dne 10. 1. 2019, č. j. 3908/ZPZ/2018-4, doplnil okruh účastníků odvolacího řízení uvedený ve výrokové části napadeného rozhodnutí. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba a její doplnění

2. V žalobě žalobce předeslal, že je vlastníkem honebních pozemků, které mají být součástí honitby Žiželice, a napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jeho práv vlastníka pozemku parc. č. „X“ v katastrálním území Stroupeč. Žalobce je rovněž myslivcem, který byl oprávněn k výkonu práva myslivosti v honitbě Žiželice vzniklé podle předchozích právních předpisů a uvedené do souladu se zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) rozhodnutím městského úřadu č. j. ŽPZL-1501/02-206/Paz, tudíž napadené rozhodnutí zasahuje do jeho práva vykonávat právo myslivosti a do jeho práv vyplývajících z členství v Honebním společenstvu Žiželice, IČO: 49120085.
3. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť na stejných honebních pozemcích, resp. na jejich části, existuje honitba Žiželice, jejímž uživatelem je Honební společenstvo Žiželice, IČO: 49120085. S odkazem na § 19, § 20, § 26 až § 29 a § 31 zákona o myslivosti a na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 6/2012 žalobce konstatoval, že na stejných honebních pozemcích může hospodařit pouze jediné honební společenstvo. Žalobce odmítl názor správních orgánů, že zmíněné honební společenstvo zaniklo podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti, a zdůraznil, že stanovy tohoto honebního společenstva byly uvedeny do souladu se zákonem, což potvrdilo pravomocné rozhodnutí městského úřadu č. j. ŽPZL-1501/02-206/Paz. Dále poukázal na dobrou víru Honebního společenstva Žiželice, které čtrnáct let vykonávalo právo myslivosti v dané honitbě, a dodal, že skutečnost, že toto honební společenství není zapsáno v registru honebních společenstev, neznamena, že neexistuje.

4. Podle žalobce je rozhodnutí městského úřadu v rozporu s § 29 odst. 3 zákona o myslivosti, neboť všechny v tomto ustanovení vyjmenované skutečnosti musí být uvedeny ve výroku rozhodnutí, nikoli v jeho odůvodnění, když opravný prostředek pouze proti odůvodnění není přípustný. Podle žalobce navíc rozhodnutí městského úřadu neobsahuje důvody přičlenění a nelze z něj poznat, zda byla splněna podmínka, že 500 hektarů souvislých honebních pozemků je ve vlastnictví členů honebního společenstva, ani není možné vyvodit, kdo je členem a s jakými pozemky do společenstva vstoupil. Žalobce podotkl, že z mapového zákresu není zřejmé, co představuje a proč jsou některé pozemky zvýrazněny. Dodal, že podle mapového zákresu má být součástí honitby i pozemek D. L., která však není uvedena v seznamu vlastníků. Podle žalobce navíc městský úřad nepřičlenil některé honební pozemky bývalé honitby Žiželice, tudíž ačkoli jsou honební, nepatří k žádné honitbě.
5. Žalobce upozornil na to, že stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře je v rozporu se zákonem, ve spisu chybí příslušné podklady a stanovení jakostní třídy není nijak zdůvodněno. Zároveň podle žalobce není zřejmé, jakými úvahami se městský úřad řídil a z jakých důkazů vycházel při posuzování splnění podmínek pro vznik honebního společenstva, což je v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce měl za to, že hranice honitby vedoucí po hranicích pozemků parc. č. XA, XB a dalších není v terénu zřetelná a existuje riziko, že se pak osoby vykonávající právo myslivosti mohou neoprávněně nacházet v jiné honitbě. Pochybení správních orgánů dále žalobce spatřoval v tom, že nepřerušily řízení z důvodu úmrtí vlastníka pozemků Ing. E. P. a jeho dědicům chybně doručovaly veřejnou vyhláškou.
6. Ve včasném doplnění žaloby žalobce namítal, že městský úřad řádně nedoručil své rozhodnutí všem účastníkům, konkrétně B. B., Ing. M. V., resp. jeho dědicům, O. Š. a Ing. A. P.. Tito účastníci neměli podle žalobce reálnou možnost podat odvolání a vyjádřit se k odvoláním ostatních účastníků.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s námitkou upozorňující na existenci honitby Žiželice, jejímž držitelem je Honební společenstvo Žiželice, se vypořádal na straně 3 napadeného rozhodnutí. Současně poukázal na protokol o kontrole Ministerstva zemědělství ze dne 7. 10. 2017, v němž ministerstvo konstatovalo zánik honitby Žiželice a Honebního společenstva Žiželice podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti. Podle žalovaného došlo k zániku ze zákona, rozhodnutí o uvedení zaniklé honitby do souladu se zákonem nemělo konstitutivní účinky a otázka, zda proběhla likvidace zmíněného společenstva, není právně významná. K namítanému porušení § 29 odst. 3 zákona o myslivosti, k námitce nepřičlenění některých pozemků, k námitce týkající se stavů zvěře a k namítané nezřetelnosti hranice honitby žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podmínka 500 hektarů souvislých honebních pozemků ve vlastnictví členů společenstva musí být podle žalovaného splněna již pro vznik honebního společenstva a městský úřad ji musel zkoumat v rámci postupu podle § 20 zákona o myslivosti. Žalovaný konstatoval, že namítaná pochybení při doručování písemností účastníkům řízení se netýkají žalobcových práv. Navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

8. Ing. T. F. odmítl tvrzení žalovaného, že Honební společenstvo Žiželice zaniklo spolu s honitbou Žiželice podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti. Byl přesvědčen, že oprávněn Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

konstatovat zánik honebního společenstva je pouze soud. Zároveň upozornil na to, že správní orgány věděly, že zánik předmětného honebního společenstva byl zpochybněn u soudu.

9. P. M. se ztotožnil s obsahem žaloby a podotkl, že Honební společenstvo Žiželice u Žatce nemá sídlo v souladu se zákonem, neboť neexistuje souhlas majitele nemovitosti s umístěním sídla, a společenství ani nebylo registrováno v souladu se zákonem. Uvedl, že správní orgány ignorovaly zákonem předepsaný postup a výrok rozhodnutí je v rozporu s § 29 odst. 3 zákona o myslivosti.
10. M. Š. poznamenal, že byl členem zaniklého Honebního společenstva Žiželice a byl si vědom toho, že jeho stanovy nejsou a nebyly uvedeny do souladu se zákonem. Po zániku tohoto společenstva pracoval v přípravném výboru Honebního společenstva Žiželice u Žatce a měl za to, že nově vzniklé honební společenstvo podpořila většina oslovených vlastníků půdy. Podle M. Š. dodržely správní orgány veškerá zákonná ustanovení.
11. S. H. tvrdila, že napadené rozhodnutí není pravomocné. K dalším jejím vyjádřením doručeným po vydání tohoto rozsudku soud nepřihlížel.
12. Ostatní přihlášené osoby zúčastněné na řízení se k věci písemně nevyjádřily.

Ústní jednání soudu

13. Při jednání soudu konaném dne 22. 2. 2022 právní zástupkyně žalobce konstatovala, že zdejší soud rozsudkem ze dne 2. 6. 2021, č. j. 16 A 72/2020-123, uložil městskému úřadu obnovit stav zápisu Honebního společenstva Žiželice v rejstříku honebních společenstev k datu 1. 3. 2018. To podle právní zástupkyně žalobce znamená, že Honební společenstvo Žiželice existuje a existovalo i v době vydání napadeného rozhodnutí; stejně tak existuje i příslušná honitba. Vysvětlila, že Honitba Hutná byla přejmenována na Honitbu Žiželice, aby byl respektován požadavek, že název honebního společenstva musí odpovídat názvu obce, ve které se nachází většina honebních pozemků. Podle právní zástupkyně žalobce bylo prokázáno, že na pozemcích honitby uznané napadeným rozhodnutím existuje jiná honitba, což je nepřípustné. Zdůraznila, že právní stav v době vydání napadeného rozhodnutí byl takový, jak konstatovaly zmíněné rozsudky. Podle právní zástupkyně žalobce nelze přihlížet k nezákonnému zásahu, v jehož důsledku bylo Honební společenstvo Žiželice neoprávněně vymazáno z rejstříku honebních společenstev.
14. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání připomněla, že správní orgány rozhodují podle právního stavu platného v době vydání rozhodnutí. Tehdy původní Honební společenstvo Žiželice nebylo zapsáno v rejstříku honebních společenstev a správní orgány postupovaly v souladu s tímto stavem zápisu. Dodala, že Ministerstvo zemědělství provádělo kontrolu činnosti městského úřadu a shledalo, že došlo k zániku Honitby Žiželice, na základě čehož následně bylo Honební společenstvo Žiželice vymazáno z rejstříku honebních společenství. Uzavřela, že žalovaný oprávněně vycházel ze stavu zápisu v rejstříku honebních společenstev, který nebyl v době vedení řízení nijak zpochybněn.
15. Obecný zmocněnec osoby zúčastněné na řízení S. H. uvedl, že byla opomenuta zásadní skutečnost, že původní Honební společenstvo Hutná-Žiželice neprošlo transformací a Honební společenstvo Žiželice řádně nevzniklo, neboť nebyla provedena jeho registrace. Konstatoval, že valná hromada Honebního společenstva Žiželice uložila honebnímu starostovi podat návrh na registraci tohoto honebního společenstva, což však nikdy neučinil a nebyl podán ani návrh na uznání honitby, což potvrdil i městský úřad. Podotkl, že v roce 2003 došlo ke zcizení identity, kdy Honební společenstvo Žiželice začalo užívat Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

IČO původního Honebního společenstva Hutná-Žiželice. Obecný zmocněnec uvedl, že v návaznosti na to bude podán návrh na obnovu řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 211/2021. Dodal, že doklady o těchto skutečnostech založil do spisu zdejšího soudu sp. zn. 20 Cm 68/2017 a týkají se Honebního společenstva Žiželice, nikoli mysliveckého spolku. Zdůraznil, že v názvu honebního společenstva i honitby vždy bylo slovní spojení Hutná-Žiželice, nikoli pouze slovo Hutná. K rozhodnutí městského úřadu ze dne 7. 4. 2003 obecný zmocněnec uvedl, že je napadl odvoláním, o kterém je možná stále vedeno řízení u žalovaného. Současně z výpisu z rejstříku honebních společenstev dovozoval, že Honební společenstvo Žiželice nikdy nebylo z tohoto rejstříku vymazáno, pouze byl u něj vyznačen datum zániku. Obecný zmocněnec uvedl, že veškeré informace čerpá ze správních spisů a jím předkládané důkazy jsou veřejnými listinami. Doplnil, že v řízeních vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 A 72/2020 a u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 211/2021 nebylo jednáno s účastníky řízení, nýbrž s orgány města, resp. kraje, které nemají právní subjektivitu. Zpochybnil proto právní moc obou rozsudků v uvedených věcech. Zároveň podotkl, že ani žalovaný v projednávané věci nemá právní subjektivitu.

16. P. M. jako osoba zúčastněná na řízení při jednání soudu k věci uvedl, že skutečnosti tvrzené obecným zmocněncem osoby zúčastněné na řízení S. H. nejsou předmětem tohoto řízení a dotýčný se navíc mylí, neboť mezi Honebním společenstvem Žiželice-Hutná a Honebním společenstvem Žiželice existuje kontinuita. Dodal, že disponuje původními zakládacími listinami z roku 1993.
17. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl na návrh žalobce dokazování čtením listiny nazvané Seznam nemovitostí na LV, konkrétně list vlastnictví č. „X“ v katastrálním území Stroupeč, ze které soud ověřil žalobcovu aktivní žalobní legitimaci, a čtením rozhodnutí Městského úřadu Žatec ze dne 7. 4. 2003, č. j. ŽPZL-1501/02-206/Paz, včetně jeho přílohy – mapy se zákresem hranice honitby – a včetně potvrzení o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Soud současně na návrh žalobce a z vlastní iniciativy provedl dokazování čtením rozsudku zdejšího soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 16 A 72/2020-123, který nabyt právní moci dne 14. 6. 2021 a jímž zdejší soud uložil městskému úřadu obnovit stav před nezákonným zásahem spočívajícím ve výmazu Honebního společenstva Žiželice, IČO: 49120085, z rejstříku honebních společenstev k datu 1. 3. 2018, tj. obnovit zápis Honebního společenstva Žiželice, IČO: 49120085, v rejstříku honebních společenstev, a čtením rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2021, č. j. 4 As 211/2021-62, který nabyt právní moci dne 20. 12. 2021 (na návrh žalobce byly čteny jím předložené listiny, z iniciativy soudu byly následně čteny tytéž rozsudky ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 16 A 72/2020).

Posouzení věci soudem

18. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají

nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečněním ústním jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí je nezákonné.
20. Nejprve považuje soud za nezbytné reagovat na námitku nedostatku právní subjektivity žalovaného v tomto soudním řízení i v řízeních souvisejících, kterou prostřednictvím svého obecného zmocněnce uplatnila osoba zúčastněná na řízení S. H.. Soud v této souvislosti upozorňuje na speciální právní úpravu obsaženou v § 33 odst. 2 s. ř. s., ze kterého vyplývá, že *„[z]působlost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsoblost mít práva a povinnosti, a správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává.“* V projednávané věci je vedeno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., konkrétně proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, tudíž tento správní orgán má procesní subjektivitu a je účastníkem daného soudního řízení. Ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 A 72/2020 byl předmětem řízení nezákonný zásah správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., jehož původcem byl Městský úřad Žatec, tudíž tento správní orgán měl procesní subjektivitu a byl účastníkem předmětného řízení i navazujícího řízení o kasační stížnosti vedeného Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 4 As 211/2021. Soud proto názoru o nedostatku subjektivity správních orgánů nepřisvědčil.
21. Poté se soud zabýval tvrzením osoby zúčastněné na řízení S. H., že žalobou napadené rozhodnutí nenabýlo právní moci. Soud ověřil, že napadené rozhodnutí bylo řádně doručeno všem účastníkům odvolacího řízení, kteří byli v tomto rozhodnutí ve znění opravného rozhodnutí ze dne 10. 1. 2019 uvedeni, včetně obecného zmocněnce S. H., jemuž bylo doručeno dne 23. 1. 2019. Soud proto nepochybuje o tom, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Tvrdí-li osoba zúčastněná na řízení S. H., že proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 17. 9. 2018, č. j. MUZA 30504/2018, podala odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto, soud konstatuje, že tato skutečnost nemá žádný vliv na právní moc napadeného rozhodnutí, neboť o odvolání S. H. bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.
22. K jednotlivým žalobním bodům soud nejprve připomíná, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že honitbu na určitých honebních pozemcích může užívat pouze jediné honební společenstvo (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2013, č. j. 8 As 6/2012-204). V tomto usnesení Nejvyšší správní soud vysvětlil, že to plyne z povahy věci i ze smyslu příslušných ustanovení zákona o myslivosti, zejména § 19, § 20, § 26 až § 29 a § 31. V navazujícím rozsudku ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, Nejvyšší správní soud zopakoval, že *„honitbu na určitých honebních pozemcích může užívat pouze jediné honební společenstvo. Plyne to z povahy věci, neboť využívání stejných pozemků dvěma a vícero honitbami by mohlo vést k nadměrnému lovu zvěře, ale také např. k nedostatku jednotné koncepce zabezpečení ochrany zvěře, jakožto přírodního bohatství státu [čl. 7 Ústavy, k tomu srov. nálezy ÚS ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 34/03 (N 226/43 SbNU 541; č. 49/2007 Sb.) a ze dne 6. 3. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 3/06 (N 41/44 SbNU 517; č. 149/2007 Sb.)]. Ani ze smyslu a účelu příslušných ustanovení zákona o myslivosti (zejména § 17 až § 31) rozhodně nevyplývá, že by na jednom honebním pozemku mohly působit dvě, či více honiteb, resp. honebních společenstev ... Pokud tedy na pozemcích označených stěžovatelem hospodaří jiná honební společenstva, nemůže na těch samých pozemcích svou činnost vykonávat nové honební společenstvo.“*

23. V projednávané věci nastala obdobná situace, neboť v důsledku rozsudku zdejšího soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 16 A 72/2020-123, který nabyl právní moci dne 14. 6. 2021 a jímž byl proveden důkaz při jednání, byl městský úřad povinen obnovit stav před nezákonným zásahem spočívajícím ve výmazu Honebního společenstva Žiželice, IČO: 49120085, z rejstříku honebních společenstev k datu 1. 3. 2018, tj. obnovit zápis Honebního společenstva Žiželice, IČO: 49120085, v rejstříku honebních společenstev. V citovaném rozsudku zdejší soud vyslovil, že v případě zmíněného honebního společenstva nebyly splněny podmínky pro jeho zánik ze zákona podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti, neboť stihlo ve lhůtě tam stanovené přizpůsobit své stanovy úpravě podle tohoto zákona. Z předmětného rozsudku tak jednoznačně vyplývá, že k výmazu Honebního společenstva Žiželice, IČO: 49120085, z rejstříku honebních společenstev nikdy nemělo dojít a že toto honební společenstvo nezaniklo. Kasační stížnost proti zmíněnému rozsudku zdejšího soudu Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 12. 2021, č. j. 4 As 211/2021-62, zamítl.
24. K argumentaci osoby zúčastněné na řízení S. H., že původní Honební společenstvo Hutná-Žiželice neprošlo transformací a Honební společenstvo Žiželice řádně nevzniklo, odkazuje soud na pravomocné rozhodnutí městského úřadu ze dne 7. 4. 2003, č. j. ŽPZL-1501/02-206/Paz, jímž byla podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti stávající společenstevní honitba s názvem „Žiželice“ uznaná Okresním úřadem v Lounech dne 19. 3. 1993 pod č. j. 206/2599/49/92/M uvedena do souladu s § 17 daného zákona s tím, že jejím držitelem je Honební společenstvo Žiželice. Z tohoto rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že Honební společenstvo Žiželice, IČO: 49120085, i honitba Žiželice ke dni 31. 3. 2003 existovaly, tedy k transformaci došlo a nenastalo ani tvrzené a ničím nepodložené zcizení identity. Namítá-li obecný zmocněnec S. H., že rozhodnutí městského úřadu ze dne 7. 4. 2003 napadl odvoláním, o kterém je možná stále vedeno řízení u žalovaného, soud konstatuje, že tato skutečnost nebyla nijak doložena, zatímco právní moc zmíněného rozhodnutí byla prokázána potvrzením o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, jímž soud provedl při jednání důkaz. K tvrzení obecného zmocněnce S. H., že Honební společenstvo Žiželice nikdy nebylo vymazáno z rejstříku honebních společenstev, soud poukazuje na jeho vlastní prohlášení, že u tohoto honebního společenstva byl vyznačen datum zániku, což se podle názoru soudu stalo nezákonně a má to přirozeně stejné právní důsledky jako výmaz z daného rejstříku. Výhrady obecného zmocněnce S. H. proto soud vyhodnotil jako nepodložené a irelevantní.
25. Porovnáním rozhodnutí městského úřadu ze dne 17. 9. 2018, č. j. MUZA 30504/2018, kterým byla uznána společenstevní honitba Žiželice u Žatce, jejímž držitelem je Honební společenstvo Žiželice u Žatce, IČO: 06936610, a pravomocného rozhodnutí městského úřadu ze dne 7. 4. 2003, č. j. ŽPZL-1501/02-206/Paz, včetně jeho přílohy – mapy se zákresem hranice honitby, jímž byl při jednání soudu proveden důkaz, soud zjistil, že honitba Žiželice u Žatce, která byla pravomocně uznána napadeným rozhodnutím a jejímž držitelem je nově vzniklé Honební společenstvo Žiželice u Žatce, IČO: 06936610, se z velké části nachází na shodných honebních pozemcích jako honitba Žiželice (dříve Hutná), jejímž držitelem je Honební společenstvo Žiželice, IČO: 49120085. Vzhledem k tomu, že honitbu na určitých honebních pozemcích může užívat pouze jediné honební společenstvo a současně jsou na sobě vzájemně existenčně závislé uznání honitby a existence honebního společenstva, platí, že dokud bude existovat Honební společenstvo Žiželice, IČO: 49120085, a bude mu uznána honitba ve stávajícím rozsahu, nemůže být uznána honitba Žiželice u Žatce a nemůže existovat Honební společenstvo Žiželice u Žatce, IČO: 06936610.

26. Z uvedeného zcela jednoznačně vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem o myslivosti, neboť uznalo honitbu na pozemcích, na nichž již existovala jiná honitba obhospodařovaná jiným honebním společenstvem. Toto porušení zákona o myslivosti způsobuje podle názoru soudu nezákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. Není přitom podstatné, že Honební společenstvo Žiželice, IČO: 49120085, bylo po určitou dobu v důsledku nezákonného zásahu městského úřadu neoprávněně vymazáno z rejstříku honebních společenstev, neboť nikdy nepřestalo existovat. Soud zároveň nemůže akceptovat argumentaci žalovaného, který se dovolává právního stavu vzniklého v důsledku nezákonného zásahu; takový stav pochopitelně nemůže požívat právní ochrany, a argumentaci žalovaného, že oprávněně vycházel z tehdejšího (*pozn. soudu – nezákonného!*) stavu zápisu v rejstříku honebních společenstev, který nebyl v době vedení řízení nijak zpochybněn, proto nelze přisvědčit.
27. Soud proto napadené rozhodnutí ve znění opravného rozhodnutí ze dne 10. 1. 2019 podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Vzhledem k tomu, že se zjištěná nezákonnost projevila již v řízení před městským úřadem, který vůbec neměl společenstevní honitbu Žiželice u Žatce, jejímž držitelem je Honební společenstvo Žiželice u Žatce, IČO: 06936610, uznat, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také zmíněné rozhodnutí městského úřadu. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
28. Dalšími žalobními námitkami se soud nezabýval, neboť to s ohledem na zjištěnou zásadní překážku uznání společenstevní honitby Žiželice u Žatce v podobě existence jiné honitby pravomocně uznané na týchž honebních pozemcích a obhospodařované jiným existujícím honebním společenstvem ztratilo jakýkoli smysl.
29. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 15 977,55 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast u jednání soudu – § 11 odst. 1 písm. g) AT], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokátky [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT], z cestovného k jednání soudu dne 22. 2. 2022 z Teplic do Ústí nad Labem a zpět ve výši 325,25 Kč (celkem 50 km, kombinovaná spotřeba vozidla Škoda Octavia, RZ „X“, ve výši 5 litrů motorové nafty na 100 km doložena technickým průkazem, cena motorové nafty podle vyhlášky č. 511/2021 Sb. 36,10 Kč za 1 litr, základní náhrada za 1 km jízdy podle téže vyhlášky 4,70 Kč), z částky 200 Kč jako náhrady za promeškaný čas strávený cestou k jednání soudu a zpět a [dvě započaté půlhodiny po 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 3 AT]] a z částky 2 252,30 Kč představující 21% DPH, kterou byla advokátka podle zvláštního právního předpisu povinna odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.
30. Náklady spojené s podáním doplnění žaloby nepovažoval soud za důvodně vynaložené, neboť argumentace obsažená v tomto podání necílila na ochranu žalobcových práv, nýbrž na ochranu práv třetích osob, což žalobci nepřísluší (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2013, č. j. 8 As 40/2013-27, nebo ze dne 26. 11. 2009, č. j. 5 As 95/2008-73, případně usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

25/2002-42, publ. pod č. 906/2006 Sb. NSS). Důvodně vynaložené podle názoru soudu nebyly ani náklady spojené s návrhem na vydání předběžného opatření, neboť žalobce s tímto návrhem úspěšný nebyl. Soud dále nesdílí názor právní zástupkyně žalobce, že jednání trvalo déle než dvě hodiny, neboť podle protokolu o jednání bylo zahájeno v 13:10 hodin a skončilo v 15:05 hodin; jedná se tedy toliko o jeden úkon právní služby.

31. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení soud osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49) zdejší soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení o žalobě týkajících se osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. února 2022

Ing. Mgr. M. J. B., v. r.
předseda senátu